

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Roma (Włochy) w dniu 13 kwietnia 2015 r. – X/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-167/15)

(2015/C 245/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/80/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on prawu krajowemu dokonującemu transpozycji, które odsyłając w celu wypłaty kompensat obciążających państwo do przepisów szczególnych przewidzianych na rzecz ofiar przestępstw, nie przyznaje ofierze powszechnego przestępstwa z użyciem przemocy dostępu do materialnego, z założenia ogólnego systemu kompensat i reguluje jedynie aspekty proceduralne w sytuacjach transgranicznych związane z dostępem do tego systemu?
- 2) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/80/WE należy zatem interpretować w ten sposób, że wymaga on ustanowienia przez państwo materialnego, z założenia ogólnego systemu ochrony, lub systemu który w każdym razie ma określoną minimalną treść, a w tym ostatnim przypadku, jakie są kryteria określające taką minimalną treść?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnosząca się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261, s. 15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov (Republika Słowacji) w dniu 14 kwietnia 2015 r. – Milena Tomášová/Ministerstvo spravodlivosti SR; Pohotovosť s.r.o.

(Sprawa C-168/15)

(2015/C 245/04)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Prešov

Strony

Strona skarżąca: Milena Tomášová

Strona pozwana: Ministerstvo spravodlivosti SR

Pohotovosť s.r.o.

Interwenient popierający stronę skarżącą: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stanowi poważne naruszenie prawa Unii Europejskiej sytuacja, w której w sprzeczności z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie orzeczenia arbitrażowego żąda się wykonania świadczenia wynikającego z nieuczciwego warunku umowy?

- 2) Czy możliwe jest dochodzenie odpowiedzialności państwa członkowskiego za naruszenie prawa wspólnotowego zanim strona postępowania wykorzysta wszystkie dostępne jej zgodnie z porządkiem prawnym państwa członkowskiego środki prawne w zakresie postępowania egzekucyjnego; czy uwzględniając okoliczności faktyczne sprawy, możliwe jest w takim przypadku dochodzenie takiej odpowiedzialności państwa członkowskiego przed zakończeniem postępowania egzekucyjnego i przed skorzystaniem przez skarżącą z możliwości dochodzenia roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej, czy – uwzględniając okoliczności faktyczne sprawy, a w szczególności całkowity brak działania ze strony skarżącej i niewyczerpanie wszystkich prawnych środków odwoławczych przyznanych jej w prawie państwa członkowskiego – stanowi wystarczająco istotne naruszenie prawa wspólnotowego działanie organu opisane przez skarżącą?
- 4) Jeśli w tym przypadku doszło do wystarczająco istotnego naruszenia prawa wspólnotowego, czy kwota odszkodowania żądana przez skarżącą odpowiada szkodzie, za którą odpowiedzialność ponosi państwo członkowskie; czy można zrównać szkodę w takim rozumieniu z odzyskaną wierzytelnością, która stanowi bezpodstawne wzbogacenie?
- 5) Czy roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, jako środek prawny ma pierwszeństwo względem skargi o zasądzenie odszkodowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polska) w dniu 20 kwietnia 2015 r. – Alicja Sobczyszyn przeciwko Szkole Podstawowej w Rzeplinie

(Sprawa C-178/15)

(2015/C 245/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alicja Sobczyszyn

Strona pozwana: Szkoła Podstawowa w Rzeplinie

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 Dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾, zgodnie z którym państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by każdy pracownik był uprawniony do corocznego płatnego urlopu w wymiarze co najmniej 4 tygodni, zgodnie z warunkami uprawniającymi i przyznającymi taki urlop, przewidzianymi w ustawodawstwie krajowym lub i w praktyce krajowej, należy interpretować w ten sposób, że nauczyciel, który korzystał z urlopu dla poratowania zdrowia przewidzianego w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela (Dz. U. 2014poz. 191 i 1198), nabywa również prawo do urlopu wypoczynkowego przewidzianego w przepisach ogólnych prawa pracy w roku, w którym zrealizował prawo do urlopu dla poratowania zdrowia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 004 P. 381 – 391.